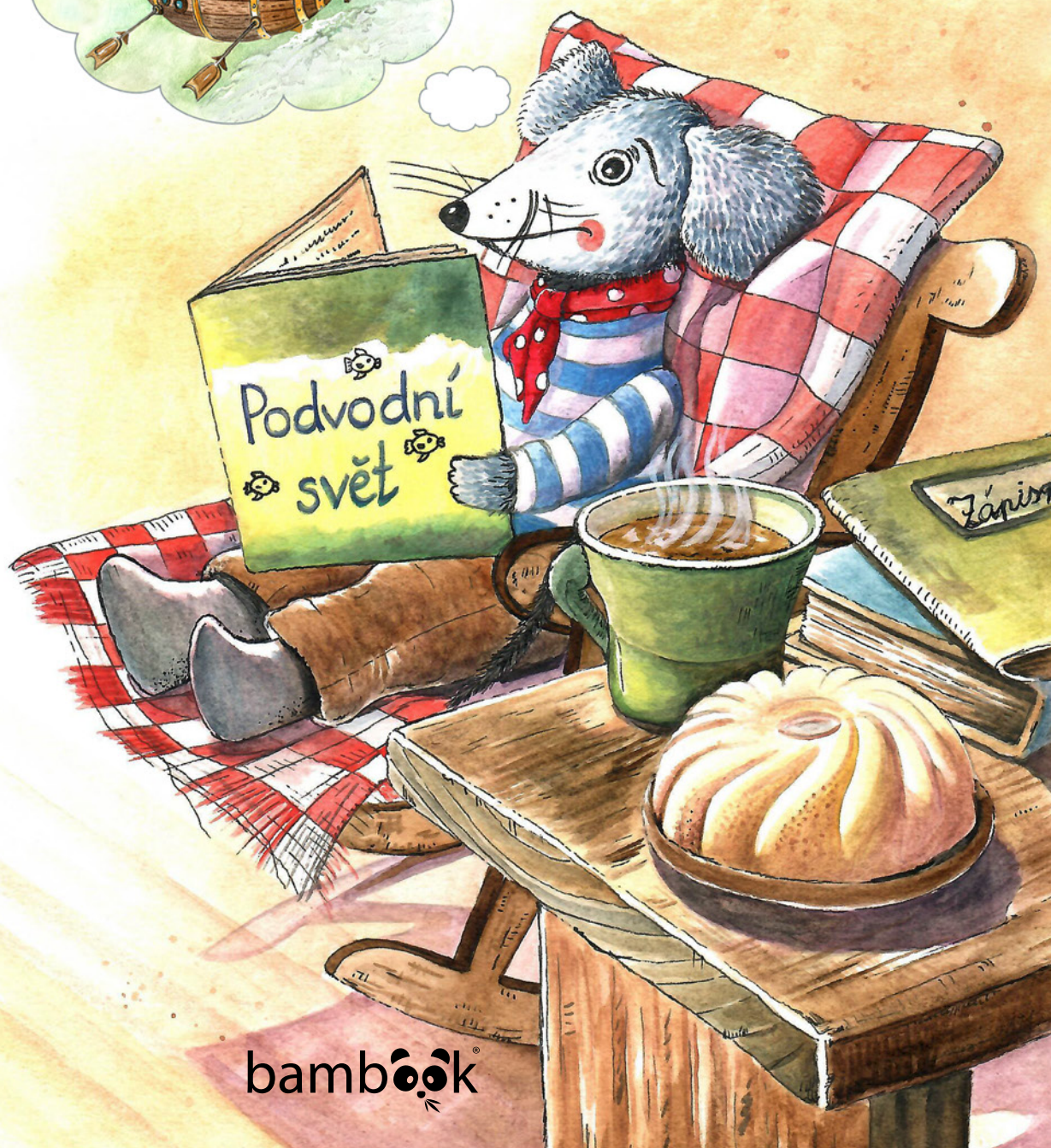


Iva Hoňková

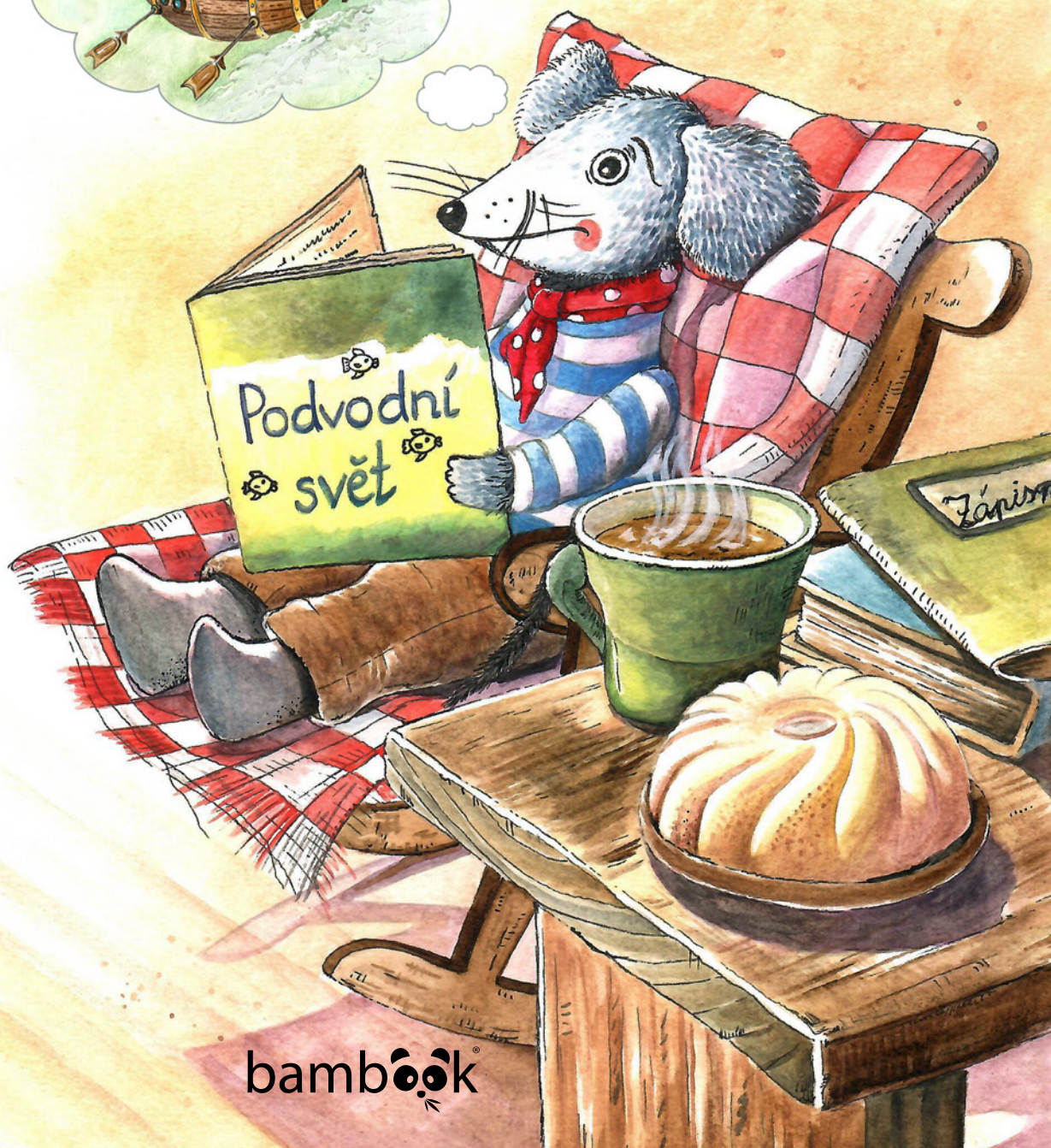
Mysák Kryštof a ponorka





Iva Hoňková

Myšák Kryštof a ponorka



Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Iva Hoňková

MYŠÁK KRYŠTOF A PONORKA

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
www.grada.cz
jako svou 8767. publikaci

Ilustrace Iva Hoňková
Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková
Grafická úprava Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 112
Vydání 1., 2023

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2023
Cover Illustration © Iva Hoňková, 2023

ISBN 978-80-271-1986-8 (pdf)
ISBN 978-80-271-3569-1 (print)

Obsah

Podvodní dobrodružství myšáka Kryštofa	7
Poprvé pod hladinou	13
Úhořice Žofka	21
Setkání se sumcem	27
Velký úklid a rak válečník	35
Zarybňování řeky	43
Země zapomnění	50
Lebka se zkříženými kostmi	58
Truhla	70
Strašidla a uzenáři	81
Zásah ochranářů	90
Úklid pokladu	98
Horní zátoka	104

Podvodní dobrodružství myšáka Kryštofa

Bylo chladné mlhavé ráno, jak už to na podzim bývá. Myšák Kryštof seděl na břehu řeky a pozoroval vlnky na vodní hladině. Sem tam se na nich zhoupily lístky spadlé ze stromů a líně tekoucí proud je unášel daleko do neznáma.

Řeku, u které bydlel, miloval. Připadala mu tajemná. Hlavně proto, že nikdy neviděl na její dno. Kryštof si často představoval, jak to asi pod vodou vypadá. Rostou tam také nějaké podvodní stromy? Anebo tam jsou jen písek a kamínky? Znal raky. Někdy je potkával na břehu. Znal i některé ryby. Věděl, že štiky mají velké a ostré zuby, kterými by mohly ublížit, kdyby měly hlad. Občas vykoukli nad hladinu kapříci, cejni,

plotice a také velký sumec. O kus dál v zátočině proti proudu si bobři stavěli svůj velký hrad.

„Jo, bobři, panečku, ti se vůbec mají nejlépe,“ říkal si Kryštof. „Mohou bydlet na souši, ale plavat pod hladinou jim nedělá problém. To není žádná spravedlnost,“ postěžoval si vážce, která právě prolétla kolem.

Náhle ho z přemýšlení vyrušily lidské hlasy. Hbitě zalezl do svého domečku a nastražil ouška. Aby viděl, co se venku děje, schoval se u okna.

„Tati, pojď rychle! Já už se nemohu dočkat, až uvidím tu naši malou ponorku plavat.“ Byl to malý chlapec. Zvesela poskakoval kolem tatínka a v malé ručce svíral dálkové ovládání pro jejich právě sestavený stroj, který se nyní chystali společně vyzkoušet.

„Řeka je dnes klidná,“ řekl tatínek a opatrně položil ponorku na hladinu. „Tak jdeme na to,“ mrkl na chlapce. Hošík zapnul řízení a zmáčkl knoflík na ovládacím panelu. Motor ponorky hned naskočil a lodní šroub se začal otáčet na plné obrátky.

„Tak na co čekáte, pane kapitáne!“ zvolal tatínek. „Plnou parou vpřed!“

Chlapec brázdil řeku od břehu ke břehu, tam a zase zpátky, ale nadšený z toho vůbec nebyl. „Vždyť já tu ponorku téměř nevidím!“ zvolal otráveně.

„To se rozumí. Je to přece po-nor-ka!“ slabikoval tatínek. „A to znamená co?“

Chlapec jen pokrčil rameny.

„To znamená, že pluje ponořená pod vodou.“

„Hmm, tak to je nuda,“ šklebil se hošík a vytáhl stroj na břeh. „To už by mohla lépe posloužit jako kopací míč.“

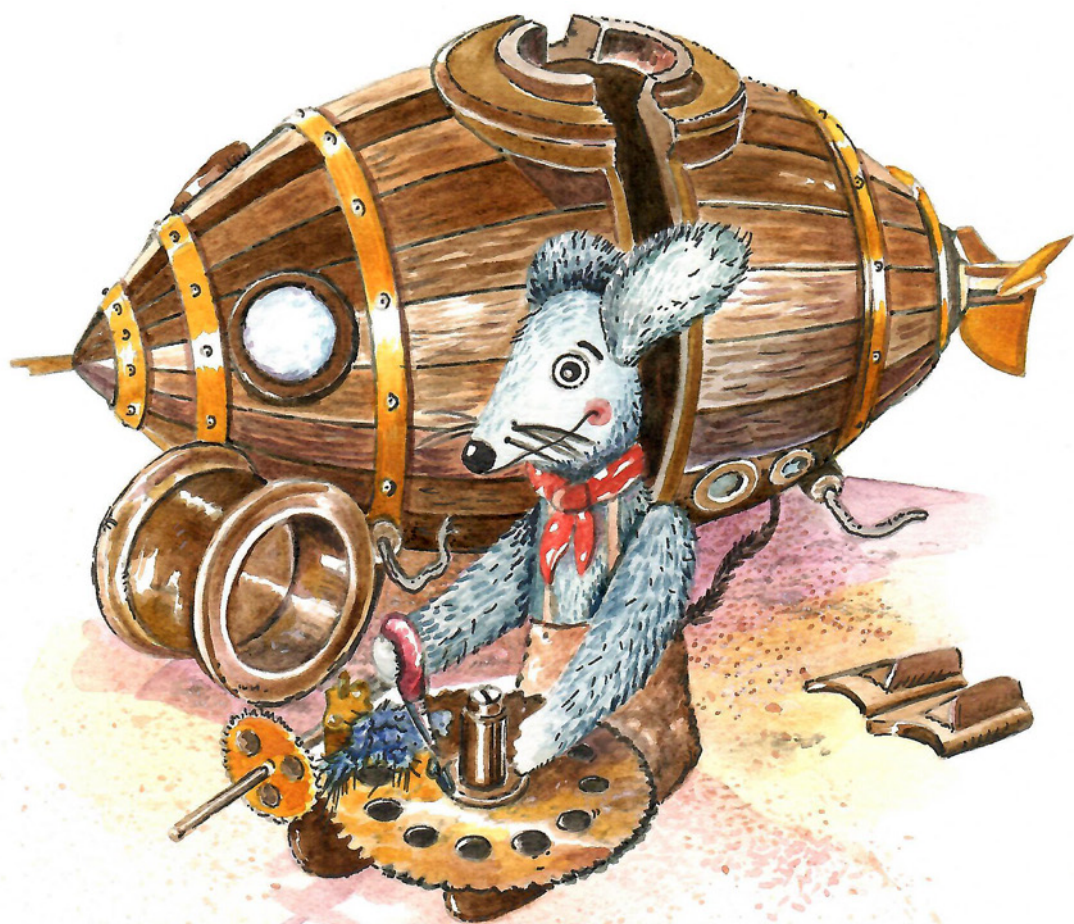
A než se tatínek nadál, chlapec se rozeběhl a udělal parádní výkop, za který by se nemusel stydět žádný fotbalista. Model ponorky svištěl vzduchem jako raketa. S žuchnutím dopadl někam do křoví a bylo po parádě.

„Co tě to napadlo?!“ hněval se tatínek a mračil se na něho. „Taková škoda!“

„No co, postavíme něco lepšího, třeba loď,“ vzdychl otráveně hošík. „Tyhle ponorky jsou úplně k ničemu,“ dodal a pomalým krokem se loudal k domovu.

Myšák Kryštof zastříhal ušima. „Cože?! Slyšel jsem dobře? Na světě existuje stroj, se kterým se dá plout pod hladinou?“ zvolal nadšeně. Tryskem vyběhl ze svého domečku a začal prohledávat keře.

„Kde jen může být?“ uvažoval, když prolézal houští a rákosí. Po chvíli konečně našel, co hledal. „Tak tady jsi,“ řekl a zvědavě si prohlížel ponorku. „Potlučená jsi pořádně, ale s tím už si poradím.“



Odtáhl rozbitý stroj před svůj domeček a začal ho obcházet kolem dokola.

„Vidím, že máš prasklinu v trupu a motoru chybí baterie. Věž je uražená a tady na zádi, to by mohl být lodní šroub. Ale je nějaký zaseknutý, nejde s ním pohnout. No nevadí, to se taky opraví. A co je tohle?“ Poškrábal se packou na hlavě a prohlížel si tyčky, které trčely z trupu. Na jejich konci byla zvláštní dřívka ve tvaru kachních nožiček. „Že by to byla kormidla?“

Opatrně vlezl do vnitřku stroje a zvědavě se rozhlížel kolem sebe. „Aha. Už to vidím. Ty tyčky vedou k motoru, a protože žádné větší vybavení k řízení tady nevidím, musí to být kormidla, aby stroj mohl zatáčet doprava, doleva, nahoru a dolů. Rozbité okno taky opravím,“ rozhodl a vyhlédl ven. „Na přídí by mělo být světlo. To chybí. A co je nejdůležitější! Ponorka nemá kotvu,“ zarazil se a přemýšlel, jestli jsou kotvy součástí základní výbavy i ve skutečných ponorkách určených lidem, ale přestože nikdy žádnou takovou neviděl, usoudil, že právě ta jeho ji mít musí. „Co bych to byl za námořníka, kdybych neměl kotvu!“

Když přišel na to, jak stroj funguje, hned se pustil do opravy. Odmontoval motor, protože bez baterie mu byl stejně k ničemu, a místo něho si dovnitř pořídil